

کمترین اینها

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: متی ۵: ۲ تا ۱۶، ۳۸ تا ۴۸؛ رومیان ۱۲: ۲۰، ۲۱؛ لوقا ۱۶: ۱۹ تا ۳۱، ۱۲: ۱۳ تا ۲۱؛ متی ۲۵: ۳۱ تا ۴۶.

آیه حفظی: « پادشاه در جواب خواهد گفت: 'بدانید آنچه به یکی از کوچکترین پیروان من کردید، به من کردید' » (متی ۲۵: ۴۰).

پس از مشاهده اینکه عیسی در طول زندگی نگران دیگران بود، به ویژه کسانی که در معرض آسیب و از دست رفتن بودند، همچنین باید انتظار داشته باشیم که عیسی چیزهای زیادی در مورد مراقبت از دیگران دارد. عیسی بطور عملی به کسانی که نگران آنان بود کمک کرد.

تعالیم عیسی عملی هستند و متمرکز بر این مفهوم هستند که باید به عنوان پیروان خداوند زندگی کرد. به همین ترتیب می توانیم ببینیم که عیسی ما را به سمت انجام عدالت، محبت و رحمت، مثل آنچه که عیسی خود در زمانیکه اینجا بروی زمین بود و انجام می داد، سوق می دهد. اگر ما از او به عنوان الگو پیروی کنیم، ما نیز می توانیم همانطور که او به دیگران خدمت کرد، خدمت کنیم.

عیسی همچنین در مورد ملکوت آسمان صحبت کرد. در توصیف عیسی، پادشاهی آسمان واقعیتی است که ما می توانیم حتی در حال حاضر بخشی از آن باشیم. این یک شیوه زندگی است که با مجموعه ای متفاوت نسبت به اولویت ها و ارزش ها و اخلاقیات که در پادشاهی های زمین یافت می شود، عمل می کند. تعالیم عیسی نقشه ای برای این پادشاهی تنظیم نمود و شامل تمرکز قوی بر روی نحوه خدمت به خدا و در راه خدمت به او، و چگونگی ارتباط برقرار کردن با دیگران است. ما همچنین در می یابیم که خدمت به دیگران، توجه به نیازهای آنها و کمک به رشد و ترقی آنان، یکی از راه هایی است که ما به طور مستقیم می توانیم خدمات خود را به خدا ارائه دهیم.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۲ شهریور — ۲۶ August آماده شوید.

معرفی موعظه سر کوه

طولانی ترین موعظه مسیح یا مجموعه ای از آموزه های او، خطبه او بر سر کوه است. ارزیابی سه جانبه او در مورد زندگی در پادشاهی خداوند با شرح ارزش ها آغاز می شود که به عنوان برکات و سعادت جاودانی شناخته می شوند.

متی ۵: ۲ تا ۱۶ را بخوانید. ویژگی های مشترک این ۹ ارزش یا انواع افرادی که توسط عیسی مسیح به عنوان «برکت» توصیف شده اند چیست؟

همراه با بکار بستن این کلمات عمیق روحانی، نباید از عمل به آنها نیز دست برداریم. عیسی در مورد تشخیص فقر در میان خودمان و در جهان ما صحبت کرد. او همچنین درباره پارسائی (در برخی از نسخه های کتاب مقدس به عنوان «عدالت» ترجمه شده است)، فروتنی، رحمت، صلح جوئی و خلوص قلب، صحبت کرد. ما باید به تفاوت عملی که این ویژگی ها در زندگی و در دنیای ما، در زمانی که آنها در زندگی ما حضور داشته باشند، توجه کنیم. در عبارات زیر از طرف عیسی به چنین اجرای عملی که وی از شاگردانش خواست که نمک و نور در جهان باشند، تاکید شده است (متی ۵: ۱۳ تا ۱۶). اگر نمک و نور بطور مناسب در ساختار و محیطی اضافه شوند، تغییر ایجاد می کنند. نمک به غذا طعم می دهد، و همچنین به عنوان نگاه دارنده غذاها از خراب شدن حفظ می کننده کار می رود. این نماد خوبی برای ما است و ما باید برای آن دسته از افرادی که در اطراف ما هستند، این گونه باشیم. به همین ترتیب، نور تاریکی را به عقب می راند، موانع و خطرات را آشکار می سازد، یک خانه یا شهر را امن تر می کند و جهتی را برای حرکت به سوی هدف نشان می دهد و راهنمایی می کند، حتی اگر فاصله ای تا رسیدن به هدف باشد. عیسی فرمود: «نور شما نیز باید همین طور در برابر مردم بتابد تا کارهای نیک شما را ببینند و پدر آسمانی شما را ستایش نمایند» (متی ۵: ۱۶).

هر دو نمک و نور، ما را متوجه مسئولیت شاگردان مسیح می کند تا زندگی افراد اطرافشان را تحت تاثیر قرار داده و بهبود بخشند. هنگامی نمک و نور هستیم که به طریقی زندگی کنیم که به طور مناسب و مقتضی غمخوار، پاک نیت، متواضع، رحیم، تسکین دهنده، و صبور و بردبار در برابر ستم باشیم. بنابراین، عیسی این موعظه را با این مظاهر شروع کرد که این چیزهای به ظاهر کم ارزش، در واقع برای ملکوت وی ارزشمند هستند.

با نیکویی بر بدی غلبه کنید

با در نظر گرفتن تعالیم عیسی مسیح، شایسته است تا مردمی را که او با آنان صحبت می کرد و موقعیتی را که آنها در آن زندگی می کردند را در نظر داشته باشیم. عیسی مسیح شروع به جذب جمعیت بزرگی از مناطقی کرد که در آنجا خدمت کرده بود (متی ۴: ۲۵ و ۱: ۵ را ببینید). بیشتر مردم عادی بودند که تحت قوانین حکومت امپراطوری روم زندگی می کردند، اما برخی از آنها حاکمان یهودی و رهبران مذهبی بودند. زندگی مردم عادی دشوار بود. آنها برای زندگی کردن گزینه کمی داشتند، مالیات سنگین را تحمل می کردند و بار سنگین رسوم مذهبی را بر دوش می کشیدند.

عیسی با تعلیم به چنین مردمی، به وضوح در صد ارائه راهی برای زندگی بهتر بود تا در هر شرایطی تا با کرامت و مروت زندگی کنند. یک نمونه از آن را می توان در متی ۵: ۳۸ تا ۴۸ پیدا کرد. در زبان انگلیسی، — این تعالیم — «گونه دیگر را برگردان»، «جامه خود را هم به او ببخش»، «کار بیشتری انجام دهید»، — همه اینها به عنوان کلمات کلیشه ای مشهورند. اما آشنا بودن با این جملات، رفتار و اعمال بنیادی را که عیسی در اینجا تعلیم می دهد کمرنگ جلوه می دهد.

مواردی را که عیسی شرح می دهد، همه تجربه های عادی برای خیلی از مخاطبان او بودند. آنان اغلب مورد حمله جابرانه بوسیله «متصدیان امور» و اربابان قرار گرفته بودند. آنان اغلب به صاحبان زمین و قرض دهندگان، مقروض و املاک خود را بوسیله آنان از دست داده بودند. آنان اغلب تحت فشار برای کارگری توسط سربازان اشغالگر رومی قرار گرفته بودند. عیسی به مردم یاد داد که، با صداقت به رفتار ستمکاران واکنش نشان دادن بهتر از آن است که آنان سزاوار باشند که با کار کردن، انسانیت خود را بوسیله ظلم آنان از دست بدهند. هنگامی که این ستمکاران تلاش می کنند که قدرت خود را افزایش دهند، همیشه مردم این حق آزادی انتخاب را دارند که چگونه در مقابل رفتار آنها عکس العمل نشان بدهند، و با ایستادگی بدون خشونت و رفتار بخشایشگرانه، می توانند بدی ستمکاران و ناعادلان و کارهایی را که انجام می دهند افشا و برملا کنند.

متی ۵: ۳۸ تا ۴۸ را با رومیان ۱۲: ۲۰ و ۲۱ مقایسه کنید. چگونه باید به دور از این اصول بنیادی در زندگیمان، زندگی کنیم؟

مسیح تمامی «احکام و انبیاء» را خلاصه نمود — تمامی نوشته های مقدس روحانی که اغلب به عنوان عهد عتیق توصیف می شوند را در یک اصل ساده که به «قانون

طلایی « شناخته می شود، خلاصه کرد: » پس در همه امور با مردم همان گونه رفتار کنید که می خواهید با شما رفتار کنند. این است خلاصه تورات و نوشته های انبیا « (متی ۷: ۱۲). به چه روش هایی، در حال حاضر، شما می توانید تلاش کنید که فرامین خداوند را بدون اینک هزینه ای برای شما داشته باشد، به انجام برسانید؟

۲۹ مرداد

سه شنبه

سامری نیکوکار

لوقا ۱۰: ۲۵ تا ۲۷ را بخوانید. فقهی که از مسیح سوال کرد، خلاصه ای از احکام عهد قدیم را که معیاری قابل قبول برای زندگی از طرف خدا بود، ارائه کرد. چگونه این دو قانون بهم مرتبط هستند؟

هنگامی که از عیسی سوال می شد، اغلب او پاسخش را با نتیجه ای کاملاً متفاوت با آنچه که سوال کننده به دنبالش بود، به پایان می رساند. در پاسخ به سفارش (لاویان ۱۹: ۱۸) در مورد « همسایه خود را همچون خویشاقت محبت کن »، به نظر می رسد که افراد مذهبی در دوران او زمان زیادی را صرف کردند که در مورد حد و حدود اصل « همسایه » بحث کنند. عیسی از قبل به دنبال این بود تا درک پیروانش را از این عبارت عمیق تر کند و مصرانه خواستار این بود که پیروانش نه تنها همسایه خود را دوست داشته باشند بلکه باید برای همه کارهای مفید هم اقدام کنند: « اما من به شما می گویم دشمنان خود را دوست بدارید و برای کسانی که به شما آزار می رسانند دعا کنید. به این وسیله شما فرزندان پدر آسمانی خود خواهید شد، چون او آفتاب خود را بر بدان و نیکان، یکسان می تاباند و باران خود را بر درستکاران و بدکاران می باراند » (متی ۵: ۴۴ و ۴۵). اما وقتی یکی از معلمین قوانین مذهبی به دنبال آزمون عیسی بود، با او بیشتر در مورد این سؤال بحث کرد: « چه کسی همسایه من است؟ » (لوقا ۱۰: ۲۹). عیسی در پاسخ به او، حکایت سامری نیکو را تعریف کرد، اما پاسخ نهایی به سؤال معلم شریعت تعریف اصطلاح « همسایه » نبود. در عوض، عیسی گفت: که در عمل - « برو و همسایه کسی باش که به کمک تو نیاز دارد » (لوقا ۱۰: ۳۶ و ۳۷).

لوقا ۱۰: ۳۰ تا ۳۷ را بخوانید. اهمیت مقایسه ای که عیسی بین سه شخصیتی که مرد نیازمند کنار جاده را دیدند، در چیست؟

همانطور که در تعالیم عیسی متداول بود، هدف سخت ترین انتقادات او، کسانی بودند که ادعا می کردند مذهبی هستند ولی کمترین اهمیت را به کسانی که رنج می بردند، می دادند. « در حکایت سامری نیکو، مسیح ماهیت دین واقعی را نشان می دهد. او نشان می دهد که این شامل نظام ها، اعتقادات، و یا آئین ها نیست بلکه بدنبال انجام اعمال دوستانه ای است که، بزرگترین خیرات را به دیگران به صورت خیرات و خوبی های حقیقی به ارمغان می آورد » *الِن جی وایت*، آرزوی اعصار، ص. ۴۹۷.

در تعالیم عیسی، او به یک غریبه اشاره می کند، کسی که به نظر می آید نسبت به خدا بی ایمان است، تا نشان دهد که دعوت خداوند برای همه کسانی است که می خواهند پیرو او باشند. همانند اولین شنوندگان او، وقتی ما به سوی عیسی می رویم و از او می پرسیم که برای به ارث بردن زندگی ابدی چه کاری باید انجام دهیم، او سرانجام ما را، برای رفتن و همسایه شدن با هر کسی که نیاز به کمک ما دارد هدایت می کند.

چهارشنبه

۳۰ مرداد

مرد ثروتمند و ایلعازر

در تمثیل مرد ثروتمند و ایلعازر (بینید لوقا ۱۶: ۱۹ تا ۳۱)، مسیح زندگی مرد ثروتمند و مرد فقیر و نا امید را با هم مقایسه می کند. در فقدان رفاه اجتماعی، شفاخانه های محلی، و یا مطبخ ها، این مسئله برای کسانی که نیازمند، ناتوان و یا در معرض دیگر محرومیت ها بودند، معمول بود که در کنار خانه های ثروتمندان گدایی کنند. انتظار می رفت که ثروتمندان، در به اشتراک گذاشتن سهم اندکی از ثروت خود برای رفع این رنج و مصیبت، سخاوتمند باشند. اما در این حکایت، مرد ثروتمند « خودخواهانه نسبت به درد و رنج برادرش بی تفاوت بود » *الِن جی وایت*، پندهای مسیح، صفحه ۲۶۱. در زمان حیات، شرایط مربوط به آنان بدون تغییر باقی می ماند؛ اما پس از مرگ، به دلیل اینکه خداوند قضاوت می کند، موقعیت آنها بطور چشمگیری برعکس خواهد شد.

لوقا ۱۶: ۱۹ تا ۳۱ را با لوقا ۱۲: ۱۳ تا ۲۱ مقایسه کنید. شباهت ها و تفاوت های بین این دو حکایت چیست؟ و هر دو حکایت چه چیزی را به ما یاد می دهند؟

هیچ نوع شواهدی در هیچ کدام از این حکایت ها در مورد اینکه این مردان با انجام کارهای خلاف ثروتمند شده باشند وجود ندارد. احتمالاً آنان سخت کار کرده اند و با دقت ثروت خود را مدیریت کرده اند و توسط خداوند برکت یافته اند. اما به نظر می رسد در روش و رفتار

آنها نسبت به زندگی، خداوند، پول، و دیگران، کار اشتباهی انجام داده اند و این بطور قابل توجهی به قیمت از دست دادن زندگی ابدی آنان برایشان هزینه داشته است.

ترسیمی از تصویر متداول زندگی بعد از مرگ در دوران مسیح، حکایت مرد ثروتمند و ایلعازر، به ما یاد می دهند که انتخاب هایی که در دوران حیات می کنیم برای زندگی بعد از مرگ ما مهم هستند. چگونگی عملکرد ما در مقابل کسانی که نیازمند کمک ما هستند، راهی است که انتخاب ها و اولویت های ما را نشان می دهد. همانطور که « ابراهیم » به رنج مرد ثروتمند اشاره می کند، کتاب مقدس بیشتر مسیری مناسب را برای انتخاب بهتر فراهم می کند: « آنها موسی و انبیا را دارند، به سخنان ایشان گوش بدهند » (لوقا ۱۶: ۲۹).

مسیح یاد داد که وسوسه های ثروت — چه داشته باشیم، پس انداز کنیم، یا به دنبال بدست آوردن آن باشیم — می تواند ما را از ملکوت او و دیگران دور کند، و به سوی خود محوری و اتکا به خود خود سوق دهد. مسیح ما را دعوت می کند تا اول ملکوت او را بطلبیم و برکاتی را که به ما می رسد، مخصوصاً با کسانی که در اطراف ما نیازمند هستند به اشتراک بگذاریم.

شرایط مالی شما هرچه که باشد، چگونه میت و انید مراقب باشید که اجازه ندهید پول و یا عشق به ثروت، دیدگاه شما را در مورد آنچه که مسیحیان باید در زندگی بر آن متمرکز باشند، را عوض نکنند؟

۳۱ مرداد

پنجشنبه

کوچکترین اینها

یکی دیگر از مواقعی که از عیسی سؤالی پرسیده شد و او پاسخی کاملاً متفاوت با آنچه که انتظار می رفت، داد در موعظه ای است که در متی ۲۴ و ۲۵ نوشته شده است. شاگردان عیسی به نزد او آمدند و از او در مورد تخریب معبد اورشلیم و زمان بازگشت دوباره او سؤال کردند (متی ۲۴: ۱ تا ۳). استنباط از پاسخ مشروح مسیح به این سؤال، به سیر کردن گرسنگان، سیراب کردن تشنگان، پذیرفتن غریبه ها، پوشاندن برهنگان، مراقبت بیماران و دیدار زندانیان بر می گردد. او به آنان اطمینان داد، « بدانید آنچه به یکی از این کوچکان نکردید به من نکردید » (متی ۲۵: ۴۰، ۴۵).

این به مسائلی که این تعلیم را به عنوان تصویری از قضاوت نهایی می پردازد، مرتبط است. عیسی در سراسر کتاب متی باب ۲۴، پاسخ های صریح تری به سوالات شاگردانش داد، دادن نشانه ها و هشدارها در مورد تخریب اورشلیم و پایان عصر، و لیکن او تأکید کرد که نیاز به « مراقب بودن » و زندگی در نور وعده بازگشت مسیح، است. در قسمت اول کتاب متی، حکایت دختران جوان دانا و نادان، خواستار آماده بودن برای بازگشت غیر منتظره یا به تأخیر

افتاده مسیح است، حکایت سه غلام، نیاز برای خوب و پربار زندگی کردن در زمانی که منتظر بازگشت مسیح هستیم را نشان می‌دهد؛ و سپس، مثال گوسفندان و بزها بیشتر وظایفی را که قوم خداوند باید مشغول انجام آن باشند را مشخص می‌کند.

متی ۲۵: ۳۱ تا ۴۶ را بخوانید. عیسی در این آیات چه به ما می‌گوید؟ چرا رستگاری با سعی و تلاش مسیر نمی‌شود؟ اما کلام او به ما درباره مفهوم حقیقی داشتن ایمان رستگار کننده، چه تعلیمی می‌دهد؟

بیانات عیسی — وقتی که ما به دیگران خدمت می‌کنیم، در اصل به او خدمت کرده‌ایم — باید روابط و رفتار ما را دگرگون کند. تصور کنید که قادر به دعوت عیسی برای یک وعده غذا یا قادر به ملاقات او در بیمارستان یا زندان باشید. مسیح فرمود که ما هر زمان که این خدمات را به مردم جامعه خود ارائه می‌دهیم، این خدمات را در حق او انجام می‌دهیم. چه فرصتی باور نکردنی که او به ما پیشنهاد می‌کند که انجام دهیم!

با دعا آنچه را که عیسی در این آیات می‌گوید بخوانید. چطور می‌توانیم این عقیده را درک کنیم که، او خود را با گرسنه، برهنه، و زندانی برابر کرد؟ چه وظیفه مهم و قدرتمندی این مسئله بر عهده ما و چگونه زندگی کردن ما می‌گذارد؟

۱ شهریور

جمعه

تفکری فراتر: *الین جی وایت*، «سامری نیکو» صفحات ۴۹۷ تا ۵۰۵، و «کوچکترین برادران من»، صفحات ۶۳۷ تا ۶۴۱، در *آرزوی اعصار: A Great Gulf Fixed*، صفحات ۲۶۰ تا ۲۷۱، «چه کسی همسایه من است؟» صفحات ۳۷۶ تا ۳۸۵، در کتاب *پندهای مسیح*.

«مسیح، دیوار جدایی، خودپرستی، تعصب ملی، را از بین می‌برد و عشق ورزی به همه انسان‌ها را تعلیم می‌دهد. او انسان‌ها را از قلمرو باریکی که خودخواهی آنان برایشان تعیین می‌کند، بیرون می‌کشد؛ او تمام خطوط مرزبندی و تمایزهای ساختگی در جامعه را از میان برمی‌دارد. او بین همسایگان و غریبه‌ها، دوستان و دشمنان تفاوتی نمی‌گذارد. او به ما می‌آموزد تا هر روح نیازمندی را به عنوان همسایه و جهان را به عنوان عرصه خود قلمداد و به آن نگاه کنیم.» *الین جی وایت*، *Thoughts From the Mount of Blessings*، صفحه ۴۲.

« معیار قانون طلایی، معیار حقیقی از مسیحیت است؛ و هر چیزی کمتر را از این فریبکاری است. مذهبی که انسان را در رسیدن به جایگاهی کمتر و پایین تر از جایگاه واقعی انسان هدایت کند، انسانی که مسیح چنان او را ارزشمند دانسته است که جان خود را برای او داده است؛ دینی که ما را نسبت به نیازها و رنج‌ها و یا حقوق انسان‌ها بی‌علاقه می‌کند، یک دین جعلی و نادرست است. در هنگام ناچیز شمردن مطالبات فقرا، مصیبت دیدگان، و گناهکاران، ما پیمان شکنی خود را به مسیح اثبات می‌کنیم. مسیحیت در جهان قدرت کمی دارد و این به علت این است که انسان‌ها نام مسیح را بر خود دارند، در حالی که در زندگی شخصیت او را انکار می‌کند. » *Thoughts From the Mount of Blessing*, صفحات ۱۳۶ و ۱۳۷.

سوالاتی برای بحث

۱. آیه مورد علاقه شما در درس این هفته کدام است و چرا؟
۲. به آنچه که خانم *الِن جی* وایت دربارهٔ ایمانی که « ما را در جهت بی‌علاقگی نسبت به نیازها، رنج‌ها، و حقوق انسانی رهبری می‌کند، آن ایمان نادرست و جعلی است » نوشته است، نگاه کنید. چرا ما باید مراقب باشیم تا به آسانی در دام این طرز تفکر « دانستن حقیقت » کافی است، و هیچ چیز دیگری مهم نیست، نیافتیم؟
۳. چگونه آیات مطالعه روز پنجشنبه به ما نشان می‌دهند که « حقیقت » شامل چه چیزهایی است؟

خلاصه: تعالیم عیسی برای کسانی که ساکنان و نمایندگان پادشاهی خداوند هستند، شیوه‌ای متفاوت برای زندگی کردن را مشخص می‌کنند. بر اساس عهد عتیق در کتاب مقدس، عیسی تمرکز خود را بر روی مراقبت از فقرا و ستمدیدگان قرار داد و تاکید کرد که پیروان او در زمانی که منتظر بازگشت دوباره او هستند، به عنوان مردمی مهربان و دلسوز و رحیم زندگی کنند.